

ΟΙ ΚΑΜΠΑΝΕΣ

Ἐραῖα τσιγγάνα μου ἀγαπητικὴ μου
 Ἄκου οἱ καμπάνες πὸν χτυποῦνε,
 Ἐκάμναμι ἔρωτα παράφορα
 Θαρρῶντας πῶς κανένας δὲ μᾶς βλέπει

Ἡμασταν ὅμως κακὰ κρυμένοι
 Ὅλες ὁλόγυρα οἱ καμπάνες
 Ψηλά ἀπὸ τὰ καμπαναριὰ μᾶς εἶδαν
 Καὶ διαλαλοῦνε το σ' ὄλον τὸν κόσμον

Ἀῦριο ὁ Σπυριέν καὶ ὁ Ἄνοι
 Ἡ Μαρι ἢ Οὐρσοῦλη κι' ἡ Κατερίνα
 Καὶ ἡ ψωμάδαινα κι' ὁ ἄντρας της
 Κι' ἔπειτα ἡ ἑξαδέλφη μου Γετροῦδη

Θὲ νὰ χαμογελάσουνε σὰν θὰ περνῶ
 Καὶ δὲ θὰ ξέρω πὸν νὰ πάγω.
 Θᾶσαι μακρὰ ἐγὼ θὰ κλάψω
 Καὶ θὰ πεθάνω ἴσως γι' αὐτό.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ Λ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

RUPERT BROOKE

ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΝΥΧΤΑ

Μὲς στῆς καρδιάς μου τὸ παλάτι ἀμέτρητες σκέψεις σωριάζονται.
 Καὶ ἐκεῖ, γαληνότετη καὶ σὰν παιδί ὀλοστόχαστη
 κάθεται γεμάτη χάρι σὲ θρόνο ὑπερύψηλο. Ὀλημερῆς
 μεγάλες Ἐλπίδες μὲ χρυσοτὲς ἀρωματωσιές, ἀστεῖες Φαντασιές
 Ὀνειράτα προσκυνητὲς, μικρὰ πλάνα Στενάγματα
 τραβῶντας τὸ δρόμο τους, σκύβουν στὴν εὐλογία σου.
 Κ' ἡ κολακεῦτρες θύμησες σοβαροστόλιστες
 ὅλη τὴ μέρα σὲ λατρεύουν σ' ἀγαποῦν καὶ σὲ νοιάζονται.

Μὰ ὅταν κοιμοῦμαι, κ' ἡ σκέψεις μου ὅλες φεύγουν ἀποπλανημένες,
 ὅταν τῆς μέρας ἡ μεγάλη πομπὴ τελέπει
 καὶ τὸ σκοτάδι πλακώση τότες, καθὼς θὰ ξεψυχᾷ τὸ φῶς,
 στὸ δρόμο σου παραστεκάμενη ἀπὸ κρινοστόλιστες κοπέλλες
 περήφανη ἀπὸ τὸ συνειθισμένο σου θρόνο, μὲ μεγαλόπρεπη κορμο-
 σύ, σὰν βασίλισσα, διαβαίνει μὲς τῇ νύχτᾳ. [στασιὰ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΜΙΜΗ ΒΑΛΣΑ